Βένδις. Βενδίδειον.

« Βενδίδειον, το ναός της Βενδίδος Αρτέμιδος εν Πειραιεί Ξεν. Ελλ. 2. 4. 2). Βενδίδεια, τα, τα ε-ορτή της Βενδίδος Σχολ. Πλατ. Πολιτ. 1; σ. 354. Λεξ. Ελ. Σακελλαρίου

Βένδις, ίδος, η, αιτ. Βένδιν. (Β. Αν. σ. 1343). η θρακική Άρτεμις, ήτις έθος εγκαθιστάτο και εν Αθήναις Ρουγκ. Τιμ. 62. Λέγει το Πελασγική θεότης καλουμένη "μεγάλη θεά" και Θριγένειαι. ~~Ερμεν~~ σρεπ. εν Σωκρ. Σ. Τ. σ. 32.

Βενδίς. Βενδίδειον.

« Βενδίδειον, τό· ναός της Βενδίδος Αρτέμιδος εν Πειραιεί Ξεν. Ελ. 2. 4. 2). Βενδίδεια, ων, τά· εορτή της Βενδίδος Σχολ. Πλατ. Πολιτ. 1, σ. 354. — Λεξ. Ελ. Σαυγγαρίτ.

Βενδίς, ίδος, η, αιτ. Βενδίν. (Β. Αν. σ. 1343). η θρακική Άρτεμις, ήτις ήδη ελατρεύετο και εν Αθήναις Φουγκ. Πιν. 62. Δύο ταύτα Πελασγική θεότης καλουμένη «μεγάλη θεά» και «Βριγένεια». Ερμαν. ορθ. εκ Ευριπ. S. J. σ. 32.

« Ο Σωκράτης παρίσταται εν τω Πειραιεί ... κατέβη μετά του Γλαύκωνος εις Πειραιά όπως θεάσονται την εορτήν (Βενδίδεια)... » — Λεξ. Ιστ. Γεωγρ. Βελθύρα εν Λ. Πολιτ. σ. 506.

« Ωσαύτως και οι Θράκες, οίτινες συνεπόμενα είχον την έκτασιν και τα όρια και τας κατοικίας κινήσεις, ανέδειξαν φέροντα χαρακτήρα και η οργιαστική μετ' αυλών και τυμπάνων θρησκεία λατρεία της Βερεκυνθίας Κυβέλης και της Θρακίας Βενδίδος εκ της βαρβάρου Θράκης εις την Ελλάδα. » — Christ Ελ. Γραμματ. Τ. Α. σ. 211